

Ukrains'ke knyhoznavstvo

38
U5
22a
.2

61+02+09+655(03)

Риз видання перший.

Бібліотека Українського
Інституту Громадознавства
в Празі.

Ukrainiske

N 5669/397

УКРАЇНСЬКЕ

КНИГОВИЗНАВСТВО.

ВРХАЯ РУУТКА БІБЛІОТЕКІВ ПРИ
УКРАЇН. РОСНОВД. ОУКІД. В Ч. С. Р.

EX LIBRIS
E. KASINEC
NEW YORK / CAMBRIDGE / MONTREAL

ВІДПОВІДЬ Ч. 2.

Листопад - березень

1923 р.

М. Надєбради.
видання студ. вид. Гуртєва.

Z

2138

U5U5

1922a

x6.2

Зміст:

	стор.
Від редакції -----	3.
А. Биробівський. Книгозвешення.	4-19.
А. В. Вініюченко-Гілана. Нац. Б-ни України	20-32.
Матеріали до історії українського бібліологічного руху....	33-35.
Показник українських періодичних видань по книгознавству....	35-39.
Хроніка	40-42.
Нові книжки й зручності....	42-44.
Видання Ін-р. Студ. Уроляди в Царині	45.
" " Союзу Ін-р. Студ. Бистр. у Польщі	45-46.
" " Студ. Чудава. Луртка при Українській Воспатарській Академії в Ч.-С. Р.	46.
Видання видавничого г-ва при У. Р. А.	47.
Різниця	47-48.
Особливості.	

РІК ВИДАВАННЯ ПЕРШИЙ.

УКРАЇНСЬКЕ
КНИГОВИЗНАВСТВО.

ОРГАН ГРУПКИ БІБЛІОЛОГІВ ПРИ
УКРАЇН. ГОСПОД. АКАД. В Ч. С. Р.

[01+02+09+655 (03)]

ЗБІРНИК Ч. 2.

ЛИПЕНЬ-СЕРПЕНЬ 1922 Р

М. ПЕДБЕРЯДИ.
ВИДАВАННЯ СТУД. ВИД. ГРУПКИ.

Літосграфовано 150 примірників.

№ 14

Віг редакції.

Повідомиємо наших читачів, що редакція перейшла з Варшави до м. Подєбради в Чехословачькій Республіці. Цієї куржа поступили на Українську Весподарську Академію. Тому й „Українське книгознавство“ продовжує своє існування як орган куржа бібліологів при Укр. Веспод. Академії в Ч. С. Р.

З пошаною
Редакційна Колегія.

15/VIII 1922 р.
м. Подєбради.

Л. Биковський.

Книгознавство.

[01:028:154.1]

Наслідком праці покоління бібліологів, найкраща праця про книгу, книгознавство, вийшла на речі з хаотичного стану й знаходиться тепер на знаменитому й певному шляху. З погляду історії розвитку книгознавства, воно знаходиться нині в стадії *ж.з.* моно-органічного книгознавства. (Див. "Укр. Книгозн.", збірн. т. 1. Варшава. 1922.) Ос-
таннє характеризується тим, що: 1) існує одна наука про книгу і що 2) всі відомості про неї утворюють собою не механічну збірку матеріалу, а органічну цілість, взаємно ув'язану біля поняття "книга", що створює науку, яка має свій окремий предмет, завдання, методи та закони. Це досягнуто в *XX* ст. завдяки працям московського вченого - проф. Лисовського (Див.: Н. Лисовский. "Книговедение как предмет преподавания, его сущность и задачи". Библиографический вестник, Москва, 1914, № 1-2, стор. 1-24).

Згідно Лисовському, книгознавство обійма

собою все зростає книж, від її народження до смерті. Систематично складається воно з 3 частин, які скрізь і довше незрозумілі, а саме: 1) Книгопродукування, кожна обіймає відомості про писемна та продукування рукописної й друкованої книжки, 2) Книгогомоширення - кожна трактує про способи розповсюдження книг на поверхні землі, головним чином про книгарство та бібліотекознавство й 3) Книго-описання, - кожна займається описуванням книжок, з метою допомогти людям орієнтуватися серед його паперового моря, яке їх оточує.

З огляду на надзвичайно вогдані сторони повільного книгознавства та завдяки енергійній діяльності Лисовського, система його швидко й інтензивно поширилася не тільки на Московщині, але й поза межі її. В кінці 1918р. почала вона прищеплюватися й на Україні.

На пролязі останніх років (1918-1922) книгознавство на Україні настільки поширилося, що можна спостерігати навіть два напрямки по яким воно розвивається в нас: 1) Київський напрямок, - веде свій початок з 1918р. (Див. ст. Л. Лисовського: „Українська бібліографія на еміграції.“ Українське Книгознав-

Жво, № 1, стор. 22-29. Варшава, 1922), та з) Лозоватський напрямок - який з'являється щойно в 1922 р. Обидва напрямки не встигли ще цілком сформуватись як слід себе проявити в відно-відній літературі. Але засадничі риси їх вже помітні. Перша характеризується сліпим, безпалаційним наслідуванням Лисовського, що видно з діяльності Укр. Головної Книжкової Палати, Національної Бібліотеки, відповідної літератури, слів окремих укр. бібліологів і т.п. Друга виїкає з першої, є її дальшим розвитком і має декілька рис, над котрими слід зупинитись.

Міждєставою для міркувань з'являються думки про книгознавство, подані в газетисі "Літопис", громадської бібліотеки Лозоватського Жва "Просвіта" на звенигородщині в. 13, за 1921 р., с. Лозоваїка та в статті Л. В. "Бібліографічний відділ" (Див. газет. "Українська Річ", видання суржика студ. рільн. при Укр. Свуд. Сромаді в Варшаві, 1922. т. 1.) Згідно ним книгознавство складається з 3 частин: 1) книгопродуцції, з) книгопоширення, та з) книгозбирання. Взявше розпадається в свою чергу на: 1) мнєлюжхину, з) бібліографію, та з) книгогигієну.

Таке розуміння книгознавства не розко-диється з засадою моно-органічного книгознавства Лисовського. Воно є лише його дальшим про-думанням та більшим детальним розробленням.

Доно виїкає з розуміння книги - як певного організму її, згідно Лозоваїської школи, книгознавство є наукою про функції книги, а звідси відповідна будова системи самої науки.

Не спинаючись дого над цим питанням загалу лише, що центр ваги Лозов. школи полягає в біологічно-філософському розумінню книги, яке виборилося під впливом ідей „школи праці“, Спенсера, Діуан, Курнаїовського (Kurpatowski, Jerzy: Dobro i zło. Studya etyczne. Kraków, 1907), Матвєєвського (Majewski, Bronis: Książka o cywilizacji. Wprowadzenia do socjologii i antropologii. W-wa 1912 i II. Teoria człowieka i cywilizacji. W-wa 1911), Родницьова (див. його „Книжка в системі другого виховання“. Київ. 1919) та інших і в особливу деталі до розробленні функції гаси книгознавства - книгозривання, під впливом праць Рубакина, Владиславлєва, Козловського, Шпінбаш'а, Лата Лисовського і т.п.

Різниця між Лисовським, зум самим Київською школою Ян Лозоваїською полягає в основному в одне - визначенню останнього поняття книги. А саме - книга це сконцентрована праця її автора і усіх попередніх поколінь. При відповідній з'явненні з людиною, енергія з книги переходить до людини яка побудує її до проявлення акції. При певних умовах і формах акції, енергія втілюється в форму книги, кожна знову починає працювати в

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Second block of faint, illegible text, continuing the bleed-through from the reverse side.

Third block of faint, illegible text at the bottom of the page.

відповідний спосіб і *Л. Матіо* закінчене „книжне коло“, „коло життя“ книги. (Впрямку подав український бібліолог *Родницький*). Люби, які викликають життя книги, само життя її та наслідки від цього життя – складають предмет книгознавства.

Система книгознавства *Лоз.* ніколи різниться від системи *Лисовського* ще й тим, що відіймє книгопродукції та книгопоширення в неї значно повніші, а відіймє книгоописання замінено книгозживанням. Відіймє книгопродукції, загалом кажучи, трактує про „воспринимательную“ відльнєсть книги (зачхлантєс, див. у *Курнаєвського*), а книгозживання про видвляючу відльнєсть (розлеwnноєс, див. у *Курнаєвського*.)

З метою більшого з'ясування об'єкта *Лозова*євої науки мусимо коротко спитиєся на книгозживання.

Книгозживання є функцією гасїною книгознавства та обіймає собою відомості про „розлеwnну“ відльнєсть книги, котра намагає в житті, що енергій, яка знаходиться в поєнцієльній формі в книзі – перелюнує у сферу книжнєї, яку приймає, опинившись у мозку людини. (Думки *Польського* вченого *Ернста Маєвського*). Цей процес відбувається лише при відповідній зустрієї людини з книжкою її шляхом певних способів з'ясування книжки.

Книгозживання повільється на гасїну за-

галено-бібліотечну, предметом якої є теорія книгозберігання та публіцистичні всім галузям книгозберігання і на галузю конкретно прикладну. Предметом останньої є способи винайдення потрібної книжки і способи користування нею.

Таке розуміння книгозберігання мало поширене не тільки в українській літературі, але навіть і в західно-європейській. Відсутність спеціальних праць, які трактували б про це з погляду бібліології (книгознавства) не дає нам змоги більш докладно зупинитися на загальній теорії книгозберігання.

Друга - більш розроблена і представляється в наступний спосіб. Конкретним завданням книгозберігання є поперше - вказати як можна знайти відповідну книжку, по тому чи іншому питанню, поміж багатьма іншими і не друге - як її найпродуктивніше прожити. Цеб'як - відповідає на питання: Що і Як? (Див.: Єфремов, С. "Українознавство". Київ. 1919. Вид. Книгоспілки.)

Залежно від цього найвідоміше розновиджені способи книгозберігання по своїм прикметам поділяються на групи: 1) інформаційну, 2) книгоопитувачу та 3) книгожиттєву. (Див. ст. Л. Б.: "Бібліографічний відділ..... у часоп. „Укр. Вісн.“ Варшава. 1922. ч. 1, стор. 19.) Практичне зберігання цих способів викликало до життя наукові галузі, котрі історично розвивалися і утворювали своє значіння в такій послідовності: 1) інформаційну, 2) бібліо-

графію та 3) раціональне книгозбирання.

Найсхіднішою зі згаданих дисциплін є мистецтво
техніка 154.1, або наука про пам'ять, про її природу,
про те, як її розвивати, та як нею раціонально послу-
говуватися. (Див. праці Аджінсона; у Ксенофонтів
пам'яті. Warszawa. 1908, 2) Potsda myśli. Lwów.
Sine anno, 3) Silva myśli w życiu codziennem i w
wakse wuť, i t. u.) При тому нас у даному розді-
ці цікавлять лише ті мнемотехнічні способи, що вжива-
лися і вживаються людьми при користуванні
книжкою. Книги мнемотехніки, завдяки кількісній
розвитку книжок, втрачала своє первісне зна-
чення. (Див.: Вустрой „Книжка і слово” Ка-
к'ю. Sine anno.) Цяго місця бібліографія навпаки,
особливо в наші часи зробилася актуальною гас-
тимою книгозбирання. (Див.: Твід..)

Бібліографія 01, від початку свого існуван-
ня, ч. J. від часів Фаллімаха в III-IV вв. до Х.Х.
(Див.: Малемі.. „Начала бібліографії в Греції”
і „Таблиця Фаллімаха”. №. 1892.) і понині
займається описанням книжок. Завданням її є до-
помогати людям орієнтуватися серед його паперо-
вого моря, що їм оточувало, оточує і буде оточувати.
Змінювалася лише способи книгоописання в напрям-
ку удосконалення їх та форм, яку відображала
бібліографія в людському житті.

Згідно бібліографії, як науковий галузь, скла-
дається зі наступних частин: 1) вступу до бібліо-

сфасції - потрий глянтує про назву дисципліни, її предмет, історію, завдання, методи, про літературу по історії бібліосфасції і т.ч.; 2) бібліосфасції, або сфасції. Цей відділ займається узагальненням ідеї необхідності влаштанні заняття бібліосфасцією сфасціями, справами бібліосфасційного персоналу, його освітою загальною та сфасціою, умовами його праці: матеріальними, правними стс.; 3) бібліосфасційні інсфасції: інсфасції, висфасцій, музеїв, бібліосфасцій, сфасцій, сфасцій, книжкових палац, союзів і т.ч. Особлива увага присвасціється міжнародним бібліосфасційним сфасціями інсфасціями; 4) кажалографії - ч. сфасції складання бібліосфасційних картюк. Цим відділом глянтується про саму картюку: її сфасцію, матеріал, сфасцію; про книжкові сфасції: їх назви, кількість, розміщення на картюці, спосіб писання, різні умовності, скорочення, кажалографічні системи стс.; 5) бібліосфасційні системи: тут глянтується про класифікацію взагалі, її види, привласці бібліосфасційної класифікації, історію бібліосфасційних систем, про сфасційні бібліосфасційні системи. Особливо звертається увага на універсальну міжнародну десятизначну бібліосфасційну класифікацію. (Див.: „Manuel du repertoire bibliographique universel." Bruxelles. 1907.) 6) бібліосфасційні праці - глянтується конкретною метою бібліосфасції. Після бібліосфасційних праць є велика різноманітність. Можна встановити дві групи: поді новий і старий.

що до першого, то згідно з міжнародною дециманною класифікацією в бібліографії, - бібліографічні праці поділяються на: 1) 011- Bibliographies universelles et générales, 2) 012- Bibliographies individuelles, 3) 013- Bibliographies collectives par classes spéciales d'auteurs. 4) 014- Bibliographies des écrits de formes spéciales. (Назва: Anonymes et pseudonymes. Publications collectives. Collections. Melanges). 5) 015- Bibliographies par lieu de publications des ouvrages. 6) 016- Bibliographies par sujets spéciaux. 7) 017- catalogues. (Дуб.: „Classifications Bibliographique Décimale“. Tables générales refondues établies en vue de la publications du répertoire bibliographique universel. Édition française publié' avec le concours du Bureau Bibliographique de Paris, Fascicule №17 Tables de la division [0], généralités. Bruxelles. 1903)

Сторожак Яковлєв у своїй класифікації бібліографічних праць, давнішого походження з поділом на праці: 1) загальні, що обіймають літературні твори всіх народів і часів, 2) національні, що подають літературні твори даного народу та 3) спеціальні - присвячені окремим галузям знання, або навіть окремим питанням. (Дуб. статті „Бібліографія“ в Інциклопедическом Словарі, Брокгауза и Ефронъ“ С.П.Б. 1892. Полутом шестой, стор. 709-785 і в „Новомъ Інциклопедическомъ Словарі, Брокгауза и Ефронъ“ СПб. 1912. Стор. 422-502)

Об'єктом статті з предметом поговтує велике на-

уровне її професійне значіння бібліографії.

Тов в тому, що б-фізі є видавчим фактором у
раціональній організації умислової праці. Своє завд-
дів-фізі здійснює через бібліографічні праці, які пода-
ють відомості про існуючу літературу, по окремим галу-
зям науки. Це те вона дає відповідь на запитання Де
и що можна знайти по тому чи іншому питанню.

При сучасному стані повмасальної книжкової продукції
(книжкової пороби) та диференціації наук, це має ве-
лике значіння, тому що зберігає багату енергію та галу-
зю, які втрачаються на шляху потрібного мажордану
і тим збільшує устаток світопродуктивності умис-
лової праці. Степінь продуктивності залежить також і
від способів підготовки таких показників. Рациона-
льно-наукові методи цієї підготовки виводяться бі-
бліографією на підставі суджень над книжковою га-
галем (див. працю Губарина по „Психології чи-
тання“). І збільшення кількості книжок та
удосконалення методів книгописання - збільшало-
сь і значіння б-фізі для умислового працотворного ма-
суба. Поширення б-фізі впливає на розвій культури,
то вказує на ступень інтенсивності освіти.

Освітнім процесом розвивається і культура зна-
чіння самостійної дисципліни - раціональне книго-
читання - 028. Ця галузь книгознавства відповідає
на запитання - Ді треба читати, аби, з мінімаль-
но задріжого часу і енергії, отримати від читання фак-
ти та їхній користь. В процесі читання повинні

рукобас: модина, книжка и методи читання. Результатом
власного діяння заданих книжків є те, що енергія
з книжки переміщується до людського організму.

Для вирішення ряду складних психо-фізіоло-
гічних питань книгочитання треба виділити: з якою
метою провадиться читання? Такі цілі, згідно з
франц. ученим Фаре (див.: Фарз, Ж., акад.
„Кажі читає“ Москва. Переводь сь француз.) може бути
три: 1) для придбання знання, 2) для приємності, 3)
для критики. Потім слід з'ясувати, що саме є об'єк-
том читання. Як в тому, що всі книги поділяють ся на
дві головні групи: 1) твори мистецтва, - до яких від-
носять красне письменство, поезія, драматична літе-
ратура, івори сценічні і т.п., 2) наукові івори - кни-
ки філософські, історичні, з царини природознав-
ства, фізики, математики, і, що й казати про органі-
зацію свесвіту, займають правом, літературно, ми-
стецтвом, історично читання соціалістичних, виховання,
моралі стс. (див. Лат, Stanislaw : „О Книжсе“ Львів
1917. стор. 17.) Ці книжки треба різно читати.

Саме читання складається з 2^х фаз: 1) возприня-
ття думок автора та 2) перетравлення їх.

Механіка восприняття творів мистецтва і на-
уки складається зі способів похвоти однакових, а по-
части різних. Однакові способи-приблизно сліду-
ють: 1) читати повільно, уважно і уважно (Фаре), 2) спини-
тись (Видтійські : „Росвідник для читаючих кни-
ки“ Warszawa. 1921. стор. 44-52.), 3) не піддаватися впо-

ні думками автора-відноситься до них критично (Козловські: „Со і яка ситуація?“ Вуд. IV. Warszawa. 1907. Сторн. 71-91.), 4) читає з одушевленням, 5) читає книгу не менше двох разів, 6) читає з зацікавленням, 7) робить поправки.

Всі ці з'явилася можуть виглядати у поверховій людині іронічну посмішку, але подивіться лише, хто дотримується хоч би цих елементарних вимог? А хто з нас дійсно вміє продуктивно читати? Справа далеко не така смішна, як це видається на перший погляд. Странно вимота-попрати, ведуться фізико при читанні цих двох разів книжки.

Твори мислителя уживають собою певний спосіб і тому їм треба читати аналітично, а саме: прочитати зразу весь твір („метода самотнього“ - Див.: Козловські: „Як сіз можете?“ В-ва. 1917. Вуд. 2.) і після заналізуйте його. Це робиться малом письменної вірності на ряд вичерпуючих з'явилася. Читання мають на увазі всебічний розбор твору. Московський бібліограф Владиславлев для об'яснення цієї справи видав „Підград для записування о прочитаних книгах“, у кожній подат послідовно від 14 ріжених титанів для докладного заналізують твору. [Ті ж самі титани вміщені в кінці його твору „Що читає“, з. II. 1919. Москва] Польський бібліограф Козловський, присвятив своєму читанню цілу книгу. (Див.: Козловські: „Як ситуація і чому ріжкна.“ Warszawa.)

Твори наукові судилоються в інший спосіб. Зо-

ни утримують собою аналіз певного поняття, йому їх треба читати систематично, с. ф. читати газетними («метода сагстичова»: Див. пс. Власівський: «Як сіз читує». W-wa. 1917. Wyd. 2, с. ф. 108-112). Кожну прийнятну форму «френчування», найкраще вести по лінії читання. Німа проханням таким способом — маємо маю концепту книги. Що ж треба в свою гору скарбувати, мислити, узагальнювати, поки не дійдемо до заголовка книги. Шей же Владиславів подає вказівки що до читання наукових творів. Опери зазначених авторів, цікаві уваги подають також про раціональне читання та підсумовування, останніми часами: Лозинський, W-wa. «Давно і ковіста». Львів. 1921. Форм. 198-199; Свержіловський, F.: «Як провадити тиєжє в бібліотеці?» W-wa. 1921. Форм. 4-9, Доленський, Стівор: «Домашні книгарство». Прага. Розділ: «Як зачитати з книгою», с. ф. 5-24; Д. Книжача а чітєні. Див. тавон. «Моє книга». 1922. Прага. Ч. 4, с. ф. 51-52. З давніших авторів це читання добре освітлено в Schönvach'a «Lesen und Bildung». III auf. 1889. В українській літературі застали це читання недавно С. Русова: «Позашкільна освіта». 1919. Київ. Про російську не знаємо жмень, що вона і як нам добре виділа.

Крем'яні виникли читання: коли саме треба читати? Деякі відповідают, що завжди, інші відзначають певні години, але всі погоджуються, що зараз після обідю читати не слід. Що остається з'ясувати — як треба читати: голосно, пошепки чи про себе? Різниця у цій справі зос-

лекції від самоствердження, який саме з зазначен-
ня способів є для нас найбільш продуктивним. Безпе-
ечно, якщо ми можемо бути тільки: самі з подання вище

Друга фаза читання - нестримана пролітана, не
не намагає, власноруч казати, вже до самого читання
і задоволення про нього лише для повної картини. Стала-
ється ця фаза приблизно зі слідуючих операцій: 1) взят-
ти книгу до рук, та поглянувши на її заголовок, по-
винні ми себе спитати, що це читати книги, що нага-
дує нам її заголовок, авді? пригадаймо собі, всі, що
знаємо вже про предмет книжки; 2) після пролітан-
ня її, порівняймо наше первісне поняття про пред-
мет - з поняттям, що сформувалося під впливом лекції;
3) тоді зможемо удіти собі, що ми від даної кни-
жки навчили, в якій степені поширилася вона наші об-
рії, обсяг нашого знання.

Подані елементарні звання про книгознавство не
президують на всебічне висвітлення, а лише мають
їх мету вказати на важливу область знання книгози-
навства, яка мало розроблена з погляду бібліології, яка
змоніополізована педагогами та не висвітлено напе-
режно широкими колами нашого інтелігентного грома-
дянства, в той час, як це є справа першорядної ваги
для кожної людини, що займається чималою працею,
та має всеохоплюючу справу з книгами.

З цього вище сказаного про бібліографію та ро-
зділово-книгознавство ясно видно його важливе зна-
чення підсоби для чималої працюючої часті людства.

Потім з'являється першоряднийт гиннигалии раціональ-
ної організації чинсарової праці. Відудино собі удвижи
жовнира, який йшов ви на війну не влітати сїрїлять,
але як багажо, на жаль, людей, котрі все життя прово-
дять над книжкою и не знають її, не вліють як слід,
продуктивно її використовувати. Ця справа давно вже
звернула на себе увагу. В Сполучених Штатах Амери-
ки жа в Зах. Європі повстав ряд краєвих і всевіт-
них організацій, що своїм завданням є виважє підзна-
ня книги як жакової, удосконалення жа популяриза-
цію методів книговодства и взагалі всесторон-
ню організацію чинсарової праці.

Майжми інстїтуджидли в першу чергу сунь: 1) Міжнародний бібліографічний Інстїтудт у Брюсселі (з 1895 р.) та 2) Міжнародний Інстїтудт організації чинсарової праці — „Діє Велске“ — в Мюнхені (з 1911 р.). Окрім цього, це тїжання від-
повідно освітлюється з відповідних кафедр на уні-
верситетях Зах. Європи та в відповідній літературі.

Україна в цьому відношенні — надзвичайно
відстала країна. Коли особливо слід звернути увагу
в цей бік, тому що все своє миц ми мусимо буди-
вати на народній свідомості, на українській кни-
жці. Мало бути лише письменник, щоб, щоб у-
міти, як слід, вижати книжку. Коли більш молодша
освітка, тїм вичє новина сїдїти в неї Жершє
жидання и тїм більш вона впливає з жої сямї
книжки. Врновстводження книжки на Україні му-

суть були тісно сполучені з поширенням відомо-
стей про нього, з поширенням відомостей про спосо-
би найбільш раціонального, продуктивного користу-
вання ним. Це — могутнє мікарество профі фабрика-
ції Г. З. „Кібі-інженерії“, котра є витам нації, а вст-
олю, яку показала революція ми, на жаль, є клас-
сичного масштабу. Мей суцільний фракції спротивля-
вся підстави до того, що Лозовацька школа ре-
формує головну увагу в книгознавстві на
книгозвживання. Поширення між
українським громадянством
відомостей про раціональне
книгозвживання — згодом
сформований метод по-
ристування кни-
гою — є одним
зі способів в
впровад-
женні
України.

Л. Буко

Л.Б

Бібліотековіана
Національної Бібліотеки України.

[016 : 02 (061) (4771) (Нац. б-ка)].

Заснована в 1918 р. Національна Бібліотека Української Держави згідно своєму статутові має з'являтися не лише книгозбірнею. Має з неї бути й наукова установа, що присвячує себе: 1) вивченню книги, а 2) з'осібна минулого життя книги на Україні, і 3) спонукаєтся з бібліографічного працею. Маючи чинноц Нац. б-ка по своїм завданням з'являється одночасно й першим бібліологічним інститутом Наддніпрянської України. (В Тимочині аналогічний роль відіграв з 1910 р. Бібліографічна секція Укр. Наук. III-ва ім. Шевченка). Завдання його є наукове розроблення та поширення книгознавства на Україні.

З огляду на недавнє існування Нац. б-ки, бібліологічна діяльність її не встигла ще належнє розвинутися і виділялась поки-що в підготовчій праці в царині бібліографічній та бібліотечній. Варту згадати вже „Шевченківіана“ [Див. часоп. „Україн. Тривбуна“ за 1921 р. нн. 145-146 і за 1922 р. з. 37 (235)], б-ка заснувала літом 1921 р. ще один біб-

ліографічний відділ - "Бібліожеквіану", в кожному
місяць були зібрані всі література про Нац. б-ку.

Завданням відділу є об'єднати в українській ви-
сшій переведення майбутніх судій над історією Нац.
б-ки.

Задана бібліографічна праця тісно зв'язана
і виступає з діяльністю б-ки в царині бібліожеконо-
мії як бібліожекографії.

Перша-виділяла в рідній бібліожекономич-
ній тиждень, які виникали підчас організації б-ки.
Зубою боку професором засідань Промісєву б-ки та
Ради бібліожекарів уміщалося велику кількість маґер
длу та зв'язують єд дожерело ширення тем для май-
бутніх укр. праць по бібліожекономії.

Друга-виділяла у заходах біла організації
укр. бібліожекографії - науки про історію укр. біблі-
ожек та українського бібліожечного руху. Головна увага
була звернена на бік методологічний, на виділення
як треба перевиділи процю по організації укр. біблі-
ожекографії.

Процес організації бібліожечної справи на Украї-
ні складається з двох фаз: 1) переймання сучасних су-
досконаленнях візрців від Споуптєннє Штатів Америки
та Італ. Європи і 2) приєднання їх до місцевих
винос українського зрєттє.

Передумовою здалого розв'язання останнього тижд-
ня є докладне знання минулого укр. бібліожечного
зрєттє, його форми, характерних рис та напрямку,

в якому відбувається його розвиток. Сед-то, для належної постановки краєвої бібліотечної справи треба звернути увагу в першу чергу на історію укр. бібліотечного руху від найдавніших часів (бібліотечної діяльності кн. Дрошова в 1037-1041 рр.) до наших днів (заснування Нац. Б-ки Української держави в 1918-1922 рр.). Під час цієї історичної розумімо все минуле бібліотечного руху, який відбувався на теренах, заселених українським народом.

Історія руху складається з меншів бібліот. руху, зрозуміння у хронологічній послідовності. Кожний менш у своїй черзі складається з існуючих, діяльних та взаємного узаємодіяння наступних чинників: 1) осіб - бібліотекарів, 2) існуючих - бібліотек, бібліот. стилей, бібліотечних шкіл, жітків, музеїв, виставок, виступів і т. п., 3) друків - книжок, періодичних видань, що торкаються бібліотечної справи, 4) бібліот. теорій, ідей, систем, 5) різних подій бібліот. життя і т. д.

Щоб краще зрозуміти історію укр. бібліотечного руху, треба утворити ряд монографій (ОБІ) про координати чинники укр. бібліот. життя. На підставі їх - утворити синтетичні праці, котрі об'єднають в окремій бібліотечній епохи і, сполучивши окремі, спомогуть створити історію укр. бібліотечного руху, з великою його характерними притаманними їй особливостями.

Щоб виготовити підставові монографії про окремі бібліотечні чинники, згідно всім науко-

вми вимогам, неможливе, коли вони не будуть оперті на державній та громадській чинності. Приступати до опрацювання наміченої теми, перш ніж крок, який треба вчинити - є зібрання всієї існуючої розпорошеної літератури про дане питання. Відсутність спеціальних праць, котрі подавали б уривки літератури про дані чинник та підшукванню державел, віднімає безліч часу, значно відступає, а іноді й зовсім неможливе виконання розпорошеної праці.

Звідси випливає велике значіння бібліографії та бібліографічних праць. Відповідні бібліографічні монографії значно облегчають повсякденні праць про окремі бібліографічні чинники і їхню роль усприятимуть подальшим систематичним праць про історію українського бібліотечного руху.

Свідомі фундації Б-ки великої ваги бібліографії для науки взагалі, а для нашої бібліотечної справи зокрема, завдячують внесень нами в науку про бібліологічний відділень бібліотеки - необхідності переведення цих бібліографічних праць.

З усього вищенаведеного зрозуміло колу Нац. Б-ки, приступати до праці над українським бібліографією, перш чого звернути увагу на утворення відповідних бібліографічних монографій, котрі облегчать в переведення всієї бібліографічної праці

Конкретно: розпочати працю над своєчасним систематичним збиранням друкованих і писаних

маґеґрґів про Національну Б-ку. З цієї мґстою в
самі засідань Ради Бібліоґоґарів, поґявилеґо в гервіні
1921 р. Віґрину, в якій тоґ сґлом переґовуюґся всі
друзи й рудоґиси, що ґак ти мґакше ґоґжаґоґся в-ки.
На місце ґиґ, які не можуть буґи ґам цїґиґеґи (наґр,
проґоґом засідань, то-ґо) вкладаюґся карґки про
місце їх знаґоґоґсеннґ. Всі експонаґам змаґаґеґо
ресґр, який поґовнюєґся в мїру поґупленнґ но-
виґ.

Таґ поґяв бібліоґраґічний відділ: „Бібліоґе-
новіаґа“, в зґому новолі збереґся вся ліґеґаґуґа про
Б-ку. Коґи що він знаґоґоґся в поґаґковій сґодї.
На 1/11 1922р. відділ сґлоґаґаґа зі сґідуюґиґ, приґб-
лизно, №№: (д. = друґ; р. = рукоґис.).

- 1918р. 1) Заґон про заґнуваннґ Національної Біблі-
оґеґи Україґської Держави (д). (Див.: „Дер-
завний Вісґник“ за 2-у полов. 1918р. Київ.)
- „ „ 2) Від Мґмґаґеґового Коміґеґу для заґнуваннґ
Наґ. Б-ки Уґр. Держави в м. Київі. [Бро-
шуґа]. (д). Київ. 1918. ґори. 24. in 16°. [Рівно-
біґно на 2^а мовах: уґр. й рос.].
- „ „ 3) Національґа Бібліоґеґа України. (д). [За-
міґки в відділі „Хроґіґа“]. (Див.: часоґ.
„Наше минуле“, т. 3 за 1918р. Київ.)
- „ „ 4) Проґоґом зборї в сґільного зїґраннґ Уґр.
Академії Наґк, що ґоґжаґоґся Наґ. Б-ки (р)
Київ. 1918. [Знаґоґоґся в Канґеларїї Уґр.
Академії Наґк]

1918 р. 5). Протоколи засідань Шимасового Комітету
для заснування Нац. Б-ки Укр. Держави
(р.) Київ. 1918. [Знаходяться в Канцелярії
Нац. Б-ки, але, здається, загублені].

1919 р. 6). Протоколи зборів спільного зібрання Укр.
Акад. Наук. (р.) Київ. 1919. [Знаходяться
в канцелярії А. Наук].

" " 7). Протоколи засідань Шимас. Комітету Нац.
Б-ки (р.) Київ. 1919. [Знаходяться в канц.
Нац. Б-ки].

" " 8). Кордон, В. А. [Записки]. С Національної
Бібліотеки Української Держави. (2).
Дуб: „Збірник трудов Комісії по
вироботку законопроекта про уречеде-
ння Української Академії Наук в Киє-
ві». Київ. 1919. Сторн. X - XIII.

" " 9). Національна Всенародна Б-ка при Укр.
Академії Наук. [стаття-відгук]. (2).

Дуб: „Перший піврік існування Укр.
Академії Наук у Києві, та нагери її
праці до кінця 1919 р." Київ. Стрн. 22-24.

" " 10). Книжечий Вісник - т. 1 та т. 2 за 1919-ї
рр. (2). Київ. Орган Націон. Б-ки.

" " 11). Статут Нац. Б-ки Укр. Держави. (2).
[Окрема видатка з „Книжечого Вісни-
ка.] Київ. 1919. in 8°. Сторн. (?)

" " 12). Тимовський, А. Українська Національ-
на Бібліотека в Києві. [стаття]. (2)

Дуб.: Законие „Українська Сторина“.
Колобачев-Ковальський. 1919. з. 1. Сторин.
3-4, in 3°

1919р. 13) Друкований видін Національної Б-ки.
[Замітка у виділі „Проніра“]. (д.).

1920р. 14) Протоколи зборів єпископального зібрання
Укр. Ак. Наук. (р.). Київ. 1920. [Знаход.
в канцелярії Ак. Наук].

" " 15) Протоколи засідань Комітету
Нац. Б-ки. (р.). Київ. 1920р. [Знаходиться
в канцелярії Б-ки].

" " 16) Протоколи засідань Ради бібліотечна-
рів Нац. Б-ки. (р.) Київ. 1920. [Знахо-
диться в канцелярії Нац. Б-ки].

" " 17) Проніра - вісник української науки в Укра-
їні при Укр. Академії Наук. Уводен-
ний, тижневий ілюстрований орган виступу
многочисного вояцтва Нац. Б-ки. (д.) Друкований
на машині. Київ. 1920.

" " 18) Національна бібліотека України (сф-
танта). (д.).

Дуб.: Закон. „Воя України“. Відень. 1920. з. (3).
сторин. (?)

" " 19) Биробський, А.: Проект організації Нац.
Б-ки України в м. Києві. (Згідно з ста-
тутами). (д.). Друковано на машині.

Дуб.: Поданою до тижневика „Проні-
ра“ від 20-V 1920р. м. Київ.

- 1920 р. 20) Правила розподілення праці у Всенародній (Національній) бібліотеці. (д.). [Оголошення, друковане на машинці] Київ. 1920.
- " " 21) Інструкція до відділу „Україніса“, затверджена Радою бібліотекарів дня 17. XII - 1920 р.; складена старшим бібліотекарем І. І. Кривецьким. (д.). [Друкована на машинці].
- " " 22). Інструкція вироблена і затверджена спільним зібранням Укр. Академії Наук доз. Наук. Б-ки зі слого 1920/21 р. (д.) Київ. 1920-21 р. [друкувало на машинці]
- " " 23). Ресурційна книга поступлень у відділі „Воскресання“. (р.). Київ. 1920. [Знаходиться у відділі „Воскресання“]
- 1921 р. 24) Протоколи зборів спільного зібрання Укр. Ак. Наук. (р.). Київ. 1921. [знаходяться в Канцелярії Акад. Наук.]
- " " 25) Протоколи засідань Мун. Комітету Наук. Б-ки. (р.). Київ. 1921. [знаходяться в Канцелярії Б-ки].
- " " 26) Протоколи засідань Ради бібліотекарів Наук. Б-ки. (р.). Київ. 1921. [знаходяться в Канцел. Б-ки].
- " " 27) „Хроніка“ - відсутні праці в Наук. Б-ці України при Укр. Ак. Наук. Щоденний, тижневий і місячний орган внутр. бібліотеч. Наук. Б-ки. (д.). Друков. на машинці

Київ. 1921.

- 1921/р. 28) Ресурційна книга поступлень у відділі „Постарання“ (р.) Київ. 1921. [Знаход у відділі „Поступлень“].
- „ 29) Львів-Мехенко, Іоф. Всенародна бібліотека України. [Стаття]. (в.).
Дуб.: „Вісник Київського Ун-в. Ред. Колегіуму“ за 1921 р. ч. 85/350. Київ.
- „ 30) Кревецький, Ів Ів. Мехенківська виставка Всенародної Б-ки України. [Стаття]. (в.).
Дуб.: „Київські Вісники“ Київ. 1921. ч. 701/346).
- „ 31) Суровський, А.: Національна бібліотека Укр. Держави. [Стаття]. (в.).
Дуб. росон.: „Українська Шкільниця“ Варшава. 1921 р. ч. 145 і 146.
- „ 32) Проект організації Катальогожного відділу, складений 25/11 1921 р. (р.) [Знаходиться в Канцелярії Б-ки].
- „ 33) Інструкція для відділу Стародруків, складена сярш. бібліотек. М. М. Мартовським. (р.) Київ. 1921. [знаход. в канц. Б-ки].
- „ 34) Інструкція для відділу Рукописів, складена старшим бібліотекарем П. П. Китецьким. (р.) Київ. 1921. [Знаход. у канц. Б-ки].
- „ 35) Проект організації „Дублетної“. (р.) Київ. 1921. [Знаход. у канцелярії Б-ки].

- 1921 р. 36) Проект організації видіву „Periodica“
(р.) Додаток до одної з тижневих
„Хронік“ за червень 1921 р. Київ.
- „ „ 37) Проект організації видіву „Постаран-
ня“ (р.) Додаток до одної з тижневих „Хронік“
за червень 1921 р. Київ.
- „ „ 38) Список менший службового персоналу
Національної Б-ки на 24/VI 1921 р. (р.)
Київ. 1921. (Знаход. у Канцелярії Б-ки).
- „ „ 39) Байковський, А.: Національна бібліотека
Укр. держави. [Брошура-рукопис]. Ки-
їв. 1921. Стр. 104. 8°. [Нисано лише зод-
ка/ного боку листа], [знаход. у рукописному
відділі Нац. Б-ки].
- „ „ 40) Акт Ревізійної Комісії, складений в
червні 1921 р. Київ. (р.) [Чергова ревизія,
зроблено екземпляр державного кон-
тролю; знаход. в канцел. Укр. Ак. Наук
і в держ. Контролі].
- „ „ 41) „Український бібліографічний зурток
у Відні. (д.) [Звідка про Нац. Б-ку].
Див. „Книга“. Неперіодичний бібліо-
графічний орган об'єднання Укр. видав-
ців у Відні. Т. 1921. Відень. Стр. 47.
- 1922 р. 42) Биковський, А.: Національна бібліо-
тека Української держави. (1918-1921)
(Стаття). (д.).

- Дуб.: Студентський Вісник „Поступ“
Львів. 1922. рік VII. т. 12, сторн. 3-10.
1922 р. 43) Ного др. Мижарецька Національні бі-
бліотеки. [Стаття]. (д.)
Дуб. часоп. „Українська Трудина“ Вар-
шава. 1922. т. 12 (217)
" " 44) Ного др. До наших бібліологічних справ
у 1921 році. [Стаття]. (д.)
Дуб.: часоп. „Укр. Трудина“ Варшава. 1922.
т. 37 (235).
" " 45) Ного др. До наших бібліотечних справ.
[Провідавшу діяльність Нац. Б-ки]. [Ст-
аття]. (д.)
Дуб.: газету „Укр. Трудина“ Варшава.
1922. т. 10 (208).
" " 46) Українська Академія Наук у Києві (згод-
на про Нац. Б-ку]. (д.)
Дуб.: часоп. „Укр. Труд.“ Варшава. 1922. т. (?).
" " 47) Українська Академія Наук. [Звідка про
Нац. Б-ку]. (д.)
Дуб.: Студентський Вісник „Поступ“
Львів. 1922. т. 12, сторн. 55-та.
" " 48) Українська Академія Наук. [Звідка про
Нац. Б-ку]. (д.)
Дуб.: часоп. „Вперед“ Львів. 1922. т. 800.
" " 49) Червоні папуги. [Звідка про Нац. Б-ку].
(д.)

- Див.: часоц „Укр. Мувбуна“. Варшава. 1922. ч. 7 (255).
1922 р. 50). 11.11. Дідальність Української Академії
Наук. (звідка про Націон. Б-ку). (8)
Див.: час. „Укр. Справа“. Варшава. 1922. ч. 1.
стор. 2.
- „ „ 51) А. Биковський: „Українська бібліографія
на еміграції. (Звід. про Нац. Б-ку)
Див.: „Укр. Книгознавство“. Орган українця
бібліологів при Укр. Студ. Уромаві в
Варшаві. Збірник і. 1. Варшава. 1922. с. 25, 28, 32.
- „ „ 52) Л. Вуповичі. Матодова Біблїотека Рін-
ства Українського. [статист.-руконис].
1922. Варшава. [Знаходиться в канцеля-
рії Варшавської Публічної Бібліот.]
- „ „ 53) А. Биковський. Книжний фонд Національ-
ної Б-ки Укр. Держави. [статист.] Друкується.
- „ „ 54) А. Биковський. Історія Нац. Б-ки Укр.
Держави. [статист.] Друкується.
- „ „ 55) А. Биковський. Адміністращія і фінанси
Нац. Б-ки Укр. Держави. [статист.] Друкується.
- „ „ 56) А. Биковський. Національна Бібліотека
Укр. Держави. [брошура]. Цініорно. (Маль-
ца). 1922. 8°. 18 стор.

Бібліотековіона Національної Б-ки
має бути видана зводом окремого книгою. Ма-
ким чином вона зробиться приступною для шир-
ших мас громадянства. Тимчасом доступ до
неї отримається кожен раз тільки з ок-

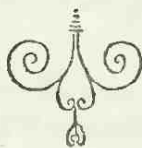
решеного дозволу Уряду Бібліотеки.

Одеська Урядська Бібліотека, беручи приклад з Національної Бібліотеки, також вже завела (1921 р.) в себе свою Бібліокопівіану.

Бажано, щоб і інші вкраїнські бібліотеки негайно розпочали аналогічну бібліографічну акцію. Мислячи спільними зусиллями зацікавлення у цій інституції вдається в найкоротший час поставити будинок української бібліографії.

Л. С.

15-VII - 1922 р.
м. Подєбради.

Матеріали

до історії українського бібліологічного

I ручу.

Копія з копії.

Витяг з протоколу 4-го з'їзду представників українських студентських громад у Польщі, що відбувся в м. Варшаві 29, 30 квітня, 3, 4 і 5 травня 1922 року.

На з'їзді були представлені наступні студентські громади: Варшавська, Краківська, Колішська 2-ої Польської дивізії, Колішська 3-ої Польської див., Стрелецька, Меніорська. Всього 24 делегати від 396 студентів.

4-го травня 1922р. о 5 год. вечора в готелі Плавському (Віада 29, фок. №10) засідання проводились під головуванням кол. Драгунца. Кол. Биковський пропонує, щоб на Конгресі (Всеукраїнський конгрес в Празі Чеській 20-ї 1922р.) була запропонована необхідність відкриття кафедр по загальній бібліології, бібліотекознавству та бібліографії на українській університетській а також, щоб були відкриті семінарії, та просемінарії по цих предметах. Кол. Власюк пропонує визнати цю точку призначеною і перейти до обговорення того ж порядку денного. Пропозиція прийнята 10-голосним / При-

сириніх Із державців). Солова з'їзду (підпис). Секретар (підпис).

Дійсність Вишески з офіційною посвід-
кою: Секретар ІІ з'їзду (підпис). Т. Чудинка.

Дійсність Вишески і власноручний
підпис секретаря ІІ з'їзду Тарка Чудинка по-
слідують: Секретар Соловної Управи С.С.Б. у
П. (підпис). М. Соловухін.

II.

Копія.

До Пана Ректора Українського Вишеского
Університету в Празі Ческі.

Віг Редакції "Українського
книгознавства" у Варшаві.

Задва.

Додаючи до цього, через Ваші руки, дві
бібліотекі Університету, перше число "У-
країнського книгознавства", редакція має честь до-
вести до відома Вишеского Ректорату поста-
нову ІІ з'їзду Українських Студентів Емігран-
тів у Польщі, який відбувся на початку тра-
вня цього року, про необхідність утворення на
Українському університеті кафедр по: 1) за-
гальному книгознавству, 2) бібліотечнознав-
ству та 3) бібліографії

Редукція зі свого боку приєднується до
зазначеної постанови з'їзду і просить Вишеского
Ректорат о ласкаве внесення цього вельми

важного питання на розгляд Ради Професорів
Укр. Вільного Університету в Празі.

Маючи надію, що Вищий Ректорат
зверне увагу на подану заяву і вживе відпо-
відних заходів у напрямку здійснення вислов-
леного судження і редагує повідомлення,
замість цього з певною по-
шаною:

До Редакції Л. Биковської.

- Подати: 1) "Українське Книгознавство". тис. 1.
2) Витяги з протоколу постанів
з'їзду. Чл. 1.

Л. Биковський

Дня 25. I - 1922 року.
м. Варшава.

Показник

українських періодичних видань по книгознавству

1. Хроніка Наукового М-ва ім. Шевченка у
Львові. Виходить з 90^{тих} років. Ндає не-
періодично відомості про бібліотеку, біб-
ліографію і видавничу діяльність їв.
2. Мистецтво и художественная печать въ Им-
періи Росіи. Київ. 1909-1914. (Міашиш).

Вид. Курьорска.

3. Матеріали до вкраїнської бібліографії. Львів. Виходять з 1910 р. Видає Наук. М-во ім. Шевченка у Львові. Вийшли неперіодично до 1918 р. вилучено томи I-IV. V том друкується.
4. Записки (Мемуари?) Одеського Бібліографічного Об'єднання при Новоросійському Університеті. Одеса. Виходять з 1911 р. (?), неперіодично, томами.
5. Книжар. Київ. Видання т-ва „Лас“. Виходив з 1917 по 1920 р. Вийшло всего 20 нр. 1-30. Мясничик.
6. Книжний Бюлетень. Видання Полтавського Педагогічного Бюро. Журнал. Полтава. Здається з 1918 р.
7. Київський Вістник. Трьомісячний часопис бібліотекознавства й просвіти. Вид. Наук. Б-ки України. Київ. Вийшли тільки ч. 1 і ч. 2 у 1919 р.; ч. 3, видане во друку в осени 1919 р. не з'явилося по різким причинам.
8. Книга й Освіта. Періодичний орган книгознавства для вжитку української кооперації. Вид. „Книгоспілки“. Київ. 1919. Організатором часопису був Миса-

генеро (ф. Соливан). Часопис не вийшов у світ по причині рідного характеру.

9. Хроніка відсугої праці фундаментальної бібліотеки Капідмеув-Подільського державного Українського Університету. Рухомий місячний орган-літопис. Виходить в бібліотеці в 1 примір. з 1. I-1920р. Капідмеув Подільський.

10. Хроніка відсугої праці Національної Б-ки України. Щоденний орган внутрішнього виходу. Друж. на машині в кількості 10 прим. Видавцев-Нац. Б-ка Київ. 1920-21. Ночав виходити в сервії 1920р.

11. Хроніка Нац. Б-ки. Такий самий тижневий орган у такій же кількості. Вид.-Нац. Б-ка. Київ. 1920-21. Ночав виходити в кінуї сервії 1920р.

12. Хроніка Нац. Б-ки. Такий самий місячний орган у такій же кількості. Вид.-Нац. Б-ка. Київ. 1920-21. Ночав виходити на початку липня 1920р.

13. Літопис Єромидської бібліотеки Лозобатського М-ва „Просвіта“. Тижневик. Друж. на машині в кільк. 10 прим. Видавцев-М-во „Просвіта“ в с. Лозобатка, Звенигородського повіту на Київщині. Виходить з квітня 1921р. до

кінець травня 1921 року вийшли т. 1-8

14. Літопис Єромасівської бібліотеки, Українського т-ва „Просвіта“. Місячник. Друковано машиниці, в кільк. 4 прим. Виходить „Просвіта“ в с. Кіндраса, Козаганської волості Звенигород. пов. на Київці. Вийшло одне число в квітні 1921 р.

15. Літопис Б-ки Козаганської Бувшої вищої початкової школи. Рухомий місячний орган. Виходить семімісячно трудовою школою в с. Козацькому на Звенигород. Вийшло одне число в квітні 1921 р.

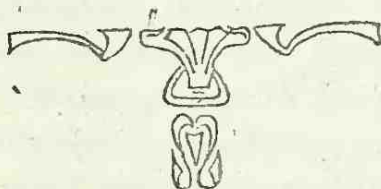
16. Бібліологічний збірник. Неперіодичний орган „Бібліологічного т-ва“ при Київській Київській Палаці. Під редакцією Юра Меусенца. Київ, червень-липень 1921 р. т. 1. Виходити збірник заборонила радянська влада.

17. Кіндраса. Вісник українського книжкового руху. Виходить щомісячно. Виходить т-во „Бистриця“ в Станіславові. 1921-1922. Вийшло в 1921 році три числа.

18. Німа. Неперіодичний бібліографічний орган об'єднання українських видавців. Під редакцією проф. Дмитра Антоновича. т. 1. Відень-Київ. Чрудень 1921. in 8°. сторн. 80.

19. Українське книгознавство. Орган журтка біб-

Міологія при Укр. Студ. Училищі в Варшаві. [01+02+09+655(08)]. Збірник т. Варшава. травень. 1922 р. Водито на шпіві-
графі дБ прии. 8°. сѣри. 45. Видавсьє Укр. Студ. Училища у Варшаві. Редактє Колюсїз.

Хрестіка.

~ На гуманістичному відділі Люблінського університету в 1921-22 акад. році профес. Віктор Файн викладав: бібліографію, бібліометехнологію та книгознавство. (Дуб. „Spis wykładów i wykaz instytucji uniwersyteckich". Polowe zimowe 1921/22. Uniwersytet Lubelski. Lublin. 1921. Стр. 29).

~ У Петрограді засновано Вищий науковий заклад - Інститут Книгознавства. (Дуб. часоп. „Книжка", т. 5. Варшава. 1922).

~ В муніципалі 1921/22 акад. році на Геттінгенському університеті проф. Рієтштан викладав курс книгознавства і бібліофілологію.

~ В „Ecole Nationale des chartes" в Парижі Ch. Mortet викладає зокрема курс бібліометехнології.

~ На Вищій бібліотечній школі в Лондоні було в 1921/22 акад. році І. Салліван. (Дуб. „Наша книга". Київ, 1922, с. 2).

~ Однорічна державна німецька бібліотечна школа в Берліні розпочала свою діяльність. Шкільний рік від 1/IX 1922 р. - 30/IV 1923 р. Навчання безплатне. Викладають зокрема між ин-

ими судуючи гістиміни: 1) Народна библиотека,
2) Библиотечне законодавство, 3) Библиотечноезна-
вство, 4) Каталогізація, 5) Библиографія. (Кни-
жарство і т. в. Сторони науковимисудом істу-
ми. (Друк.: „Наша Книга“ с. л. Прага. 1922.)

~ 11-й з'їзд Євр. Євуд. Єврейських у Варшаві
на пошук справу у. р. в Варшаві вивести
а) про необхідність заведення камеді по за-
гальній библиології, библиотечноезнавстві та
библиографії на всіх єврейських університетах.

~ Редакція „Євр. Книгознавства“ поділа вє-
стофові Євр. Вишково Університету в Празі.
запроху про необхідність заведення на універси-
теті камеді по книгознавстві, библиотечно-
знавстві та библиографії.

~ В „Євр. Книж“, Варшава, 1922, ч. 1 ує-
щю с'ягає А. Б. „Библиографічний відділ“,
де об'єдн. гадже про новітні заведення біб-
ліографічного відділу в гасоніс.

~ Польський библиограф. гасоніс „Книжні
ка“, в одвоєму з шкел за в. р. гадже про
стагноту А. Б. „До наших библиологічних
справ у 1921 р.“, пишущему в газеті „Євр.
Миробудно“, Варшава, 1922, ч. 37 (275).

~ В газеті „Євр. Справка“, Варшава, 1922,
ч. 1 гадже про вивід гасоніс „Євр. Кни-
гознавство“, з'єднаний ч. 1.

~ Ласоме, „Le droit d'auteur" під час Віго-
мезеї про розширення книжкової провідності в 1920р.
Кількість його найвище мала видання в Ні-
меччині - 22.835, Англії - 11.004, Сполучених
Штатах - 8.594, Франції - 6.351, Італії - 6.250 ста-
тосні публікації, тому що статистика друків
у нас досі не організована. („Наша Книга"
с. 5. Прага. 1922.)

Нови

книжки и списки.

Radwag: Politik der Bucherei. Leipzig. 1917.
Більш 300 стор. 8°.

Hahn, Winkler, Dr.: Bibliografija polskiej bib-
liografiji. Lwów. 1921. 8°. Ціна 2500 ум.

Wilder, Hieronim: Grafica. Kzeworst. Me-
dycynski. Litografija. Wenarski dla bibliote-
karny i miłośników sztuki. Lwów. 1922. 4°. Стор.
52 + 37 ілюстрацій. Ціна 6.000 ум.

Димовський, І.: Національна бібліотека
в Польщі в періоду 1918-1921. Меніограф.
(Польща). 1922. 8°. Стор. 18. Наклад - 250 прим.
1920. Редактор Влад. Тад. Вістоєні. Лвів.

Wisłowski: Przewodnik bibliograficzny. Rok I.
1920. Редактор Влад. Тад. Вістоєні. Лвів.
1922. 8°. Стор. 17 + 338. Ціна 4.000 ум.

**PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET**

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY
